

การสำนึกผิด

التوبة – تايلندي



โดยสำนักงานเผยแพร่ แนะนำ และแบ่งปันความรู้สำหรับ
ชาวต่างชาติในซูลฟี

التوبة

أعدّه وترجمه إلى اللغة التايلندية
جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي
الطبعة الأولى: ١٢ / ١٤٤٧ هـ.

สารบัญ

ความประเสริฐของการสำนึกผิด.....	5
เงื่อนไขของการสำนึกผิด	16
ประเภทของการสำนึกผิด.....	18
2. การสำนึกผิดของผู้ที่ให้กู้ยืมโดยเอาดอกเบี้ย.....	18
การสำนึกผิดอย่างจริงใจ	20
สิ่งที่เป็นตัวช่วยในการสำนึกผิด	22
1. ความบริสุทธิ์ใจที่มีต่ออัลลอฮ์	22
2. การต่อสู้กับตัวเอง.....	22
3. การระลึกถึงวันปรโลก	22
4. การหมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่เป็นประโยชน์ และการหลีกเลี่ยง จากการอยู่ตามลำพังและการอยู่ว่าง	23
5. การหลีกเลี่ยงจากสิ่งที่น่าสู่การทำบาปทั้งหลาย	23
6. การคบค้าสมาคมกับคนดี และออกห่างจากคนชั่ว	23
7. การดูอาฮ์ (การขอพร)	23
สิ่งที่ลบล้างบาป.....	25
คำถามและคำตอบ	29

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

การสำนึกผิด

التوبة

การสรรเสริญทั้งหมดเป็นสิ่งของอัลลอฮ์ ขอความ
 สันติและพรจากพระองค์จงมีแต่ท่านศาสดาของพระองค์
 อัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งตรัสว่า :

﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾

“และผู้ใดกระทำความชั่วหรือทำผิดโดยอธรรมต่อตนเอง แต่
 แล้วเขาได้ขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์ เขาจะพบว่าอัลลอฮ์ทรงให้อภัยและทรงเมตตาเสมอ” (อัลนิสาอ์ : 110)

ความประเสริฐของการสำนึกผิด

ขอสรรเสริญอัลลอฮ์ ขอความสันติและพรอัน
 ประเสริฐจากพระองค์จงมีแต่ท่านศาสดาของพระองค์ และจง
 มีแต่ครอบครัวของท่าน ตลอดจนบรรดาอัครสาวกของท่าน
 ทั้งหมด

มีชายคนหนึ่งมาหาท่านอิบรอฮีม อิบน์ อัดฮัม -
 ขออัลลอฮ์ทรงเมตตาเขา- แล้วได้ปรารภว่า “ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่
 กระทำบาปต่อตนเอง โปรดให้คำแนะนำแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด”

อิบรอฮีมกล่าวว่า “หากท่านยอมรับห้าสิ่งจากข้าพเจ้า และสามารถปฏิบัติตามได้ บาบใด ๆ ที่เกิดขึ้นก็จะไม่ทำร้ายท่านได้”

ชายคนนั้นถามว่า “สิ่งเหล่านั้นคืออะไร?”

อิบรอฮีมตอบว่า “หากท่านต้องการที่จะฝ่าฝืนอัลลอฮ์ ก็จงอย่ากินอาหารจากที่พระองค์ทรงประทานให้!”

ชายผู้นั้นกล่าวว่า “แล้วฉันจะหาอาหารจากที่ไหน? ในเมื่อปัจจัยทั้งหมดบนโลกนี้ล้วนมาจากพระองค์ทั้งสิ้น”

อิบรอฮีมกล่าวว่า “การที่ท่านกินอาหารของพระเจ้าแล้วไม่เชื่อฟังพระองค์นั้นถูกต้องหรือ?”

ชายผู้นั้นกล่าวว่า “ไม่ถูกต้อง ขออย่างที่สองดีกว่า”

อิบรอฮีมกล่าวว่า “ถ้าเจ้าต้องการที่จะฝ่าฝืนอัลลอฮ์ ก็จงไปอาศัยในสถานที่ที่พระองค์ไม่สามารถมองเห็นท่านได้”

ชายผู้นั้นกล่าวว่า “นี่เป็นเรื่องยากยิ่งกว่าอย่างแรกเสียอีก แล้วฉันจะไปอยู่ที่ไหน?”

อิบรอฮีมกล่าวว่า “การที่ท่านกินอาหารของพระเจ้า และอาศัยอยู่บนโลกของพระองค์ แล้วไม่เชื่อฟังพระองค์นั้นถูกต้องหรือ?”

ชายผู้นั้นกล่าวว่า “ไม่ถูกต้อง ขออย่างที่สามดีกว่า”

อิบรอฮีมกล่าวว่า “ถ้าท่านไม่ยากที่จะเชื่อฟัง พระองค์ ก็จงไปอยู่ในที่ที่พระองค์มองไม่เห็นเจ้า”

ชายผู้นั้นกล่าวว่า “แล้วฉันจะไปไหนได้อีก ในเมื่อ อัลลอฮ์ทรงรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง ทั้งเรื่องที่ลับและเรื่องที่เปิดเผย?”

อิบรอฮีมกล่าวว่า “มันถูกต้องแล้วหรือที่ท่านจะกินอาหารที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้และอาศัยอยู่บนแผ่นดินของพระองค์ แต่กลับไม่เชื่อฟังพระองค์ ในขณะที่พระองค์ทรงเห็นเจ้า?”

ชายผู้นั้นกล่าวว่า “ไม่ถูกต้อง บอกข้อที่สี่มาเถิด”

อิบรอฮีมกล่าวว่า “เมื่อทูตแห่งความตายมาเอาชีวิตท่านไป จงบอกเขาว่า ‘โปรดชะลอเวลาให้ฉัน เพื่อฉันจะได้ กลับใจและทำความดี’”

ชายผู้นั้นกล่าวว่า “เขาจะไม่ยอมรับข้อเสนอของฉัน และเขาจะไม่ชะลอเวลาให้ฉันด้วย”

อิบรอฮีมกล่าวว่า “ถ้าท่านไม่สามารถยับยั้งความตาย เพื่อกลับใจและหันกลับมาได้ แล้วท่านจะฝ่าฝืนพระองค์ได้อย่างไร?”

ชายผู้นั้นกล่าวว่า “บอกข้อที่ห้ามาเถิด”

อิบรอฮีมกล่าวว่า “หากทูตแห่งการลงโทษมาหาท่าน ในวันฟื้นคืนชีพเพื่อพาท่านไปนรก ก็อย่าได้ไปกับพวกเขาเลย”

ชายผู้นั้นกล่าวว่า “พวกเขาจะไม่ปล่อยฉันไป และพวกเขาจะไม่ยอมรับสิ่งใดจากฉันเลย”

อิบรอฮีมกล่าวว่า “แล้วท่านหวังที่จะรอดได้อย่างไรเล่า”

ชายผู้นั้นกล่าวว่า “แค่นี้ก็เพียงพอสำหรับฉันแล้ว ฉันขออภัยโทษต่อพระเจ้าของฉันและขอสำนึกผิดต่อพระองค์”

อัลลอฮ์ทรงบัญชาใช้ให้ปวงบ่าวผู้ศรัทธาของพระองค์ได้สำนึกผิด โดยตรัสว่า

﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

“โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงหันกลับไปหาอัลลอฮ์ด้วยการสำนึกผิดเถิด เพื่อพวกท่านจะได้ประสบความสำเร็จ” (อันนุร : 31)

พระองค์ทรงจัดแบ่งปวงบ่าวของพระองค์ออกเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มผู้ที่สำนึกผิด และกลุ่มผู้ที่กระทำความผิดต่อตนเอง โดยตรัสว่า

﴿وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

“และผู้ที่ใดที่ไม่สำนึกผิด ผู้นั้นแหละคือผู้กระทำความผิด” (อัลหุญรอต : 11)

ความจำเป็นในการสำนึกผิดของมนุษย์นั้นมิได้อยู่ตลอดเวลา เพราะมนุษย์ทุกคนล้วนผิดพลาด และคนผิดพลาด

ที่ดีที่สุดคือผู้ที่สำนึกผิด ดังที่ท่านเราะฮูสูล คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวไว้

อนึ่งความผิดพลาดที่หลายคนมักทำ คือการมองข้ามความร้ายแรงของบาป พวกเขาไม่เชื่อฟังพระเจ้าทั้งกลางวันและกลางคืน บางคนถึงกับดูแคลนและเหยียดหยามความผิดของตนเอง ไม่ใส่ใจเลย

ท่านอิบน์มุสอูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮู กล่าวว่า
 (إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَرَى ذَنْبَهُ كَأَنَّهُ قَاعٌ تَحْتَ جَبَلٍ يَخَافُ أَنْ يَقَعَ عَلَيْهِ وَإِنَّ الْفَاجِرَ يَرَى ذَنْبَهُ كَذَبَابٍ مَرَّ عَلَى أَنْفِهِ فَقَالَ بِهِ هَكَذَا . أَي بِيَدِهِ .
 فذبه عنه)

“ผู้ศรัทธาเห็นบาปของตนราวกับว่าเขา นั่งอยู่ใต้ภูเขา กลัวว่า มันจะถล่มลงมาทับเขา ในขณะที่คนชั่วเห็นบาปของตนเหมือนแมลงวันที่มาเกาะจมูก ซึ่งเขาก็แค่ปัดออกไปด้วยมือ”

ผู้ศรัทธาที่ฉลาดจะไม่มองแค่ความเล็กน้อยของบาป แต่จะมุ่งเน้นไปที่ความยิ่งใหญ่ของผู้ที่เขาฝ่าฝืน

ในเมื่อมนุษย์ ไม่ใช่จะผิดพลาดไม่ได้ อัลลอฮ์ผู้ทรงเดชานุภาพจึงทรงเปิดประตูแห่งการสำนึกผิดให้แก่ปวงบ่าวของพระองค์ และทรงบัญชาให้พวกเขาสำนึกผิด อัลลอฮ์ผู้ทรงอำนาจสูงส่งตรัสว่า

﴿ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾

“จงกล่าวเถิดว่า โอ้บ่าวของข้าผู้ซึ่งได้กระทำความบาปต่อตนเอง อย่าได้สิ้นหวังในความเมตตาของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอภัยโทษบาปทั้งปวง แท้จริงพระองค์ทรงเป็นผู้ทรงอภัยยิ่งและเป็นผู้ทรงเมตตาเสมอ” (อิซซุมัร : 53)

และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

(التائب من الذنب كمن لا ذنب له)

“ผู้ที่สำนึกผิดจากบาปนั้น เปรียบเสมือนผู้ที่ไม่มีความผิด” (บันทึกโดยอิบนุมาญะฮ์)

ไม่เพียงเท่านั้น แต่เมื่อการสำนึกผิดนั้นมาจากใจจริง อัลลอฮ์จะทรงเปลี่ยนความชั่วให้เป็นความดี อัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งตรัสว่า

﴿ اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَن تَزَكَّىٰ وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ﴾

“เว้นแต่บรรดาผู้ที่สำนึกผิด ศรัทธา และกระทำความดีสำหรับพวกเขา อัลลอฮ์จะทรงเปลี่ยนความชั่วของพวกเขาให้เป็นความดี และอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ทรงอภัยและผู้ทรงเมตตาเสมอ” (อัลฟุรกอน : 70)

หนึ่งในความผิดพลาดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่เกิดขึ้นกับมุสลิมบางคน นั่นคือ การประวิงเวลาการสำนึกผิดออกไป บางคนรู้ตัวดีว่าได้กระทำความผิด และรู้ถึงความผิดบาปของสิ่งที่ตนกระทำ แต่ก็ยังเลื่อนการสำนึกผิดออกไป ทั้ง ๆ ที่คนเราไม่รู้ว่าความตายจะมาเมื่อไร ดังนั้นจึงต้องรีบสำนึกผิดต่อบาปของตน เฉกเช่นที่ป่าวควรวิงวอนขอภัยโทษจากความผิดบาปของตนทั้งหมด ทั้งบาปที่ตนรู้และไม่รู้ และเขาต้องรีบสำนึกผิดต่อบาปของตน ไม่ว่าจะบาปนั้นจะใหญ่หลวงเพียงใดก็ตาม และเขาต้องรู้ว่าไม่มีการปฏิเสธใดที่หนักหน่วงไปกว่าการอ้างตนเป็นพระเจ้า ซึ่งฟาโรห์ได้ป่าวประกาศคัดค้านแก้ปวงประชาของเขาว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي ﴾

“โอ้ปวงบริวารทั้งหลาย ข้าไม่รู้จักพระเจ้าอื่นใดสำหรับพวกเจ้า นอกจากตัวข้าเอง” (อัลเกาะศ็อด : 38)

แต่กระนั้นก็ตาม อัลลอฮ์ผู้ทรงเดชานุภาพได้ส่งนบีมุซาไปหาเขา เพื่อเรียกร้องให้เขาสำนึกผิดและศรัทธาในพระเจ้า อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَٰهٌ إِلَّا أَن تَزْكَىٰ وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ﴾

“เจ้าจงไปหาฟาโรห์เถิด เพราะเขาได้ละเมิด แล้วจงกล่าววาท่านไม่ต้องการที่จะชำระตนให้บริสุทธิ์ดอกหรือ แล้วข้าจะนำ

ทางท่านไปยังพระเจ้าของท่านเอง เพื่อท่านจะได้เกรงกลัวพระองค์” (อับนาซีอาต : 17-19)

หากฟาโรห์ตอบรับและสำนึกผิดในวันนั้น อัลลอฮ์ก็จะทรงอภัยโทษแก่เขา

ยิ่งไปกว่านั้น จงรู้ไว้เถิดว่า ผู้ใดสำนึกผิดในบาปแล้ว กลับไปทำบาปนั้นอีก ก็ต้องสำนึกผิดอีกครั้ง และสำนึกผิดต่อไปเรื่อย ๆ ไม่ว่าจะทำบาปนั้นซ้ำกี่ครั้งก็ตาม เขาไม่ควรสิ้นหวังในความเมตตาของอัลลอฮ์ อนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า
 سمعت رسول الله - صلى الله عليه وسلم يقول: قال الله - تعالى . (يا ابن آدم إنك ما دعوتني ورجوتني غفرت لك على ما كان منك ولا أبالي، يا ابن آدم لو بلغت ذنوبك عنان السماء ثم استغفرتني غفرت لك ولا أبالي . يا ابن آدم إنك لو أتيتني بقراب الأرض خطايا ثم لقيتني لا تشرك بك شيئا لأتيتك بقرابها مغفرة)

“ฉันได้ยินท่านเราะฮ์มุล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าววว่า อัลลอฮ์ตรัสว่า “โอ้ลูกหลานของอาดัม トラบใดที่เจ้าวิงวอนขอต่อข้าและฝากความหวังไว้กับข้า ข้าจะอภัยโทษให้แก่เจ้าในทุกสิ่งที่เจ้าได้กระทำ และข้าจะไม่ถือโทษโกรธเคือง โอ้ลูกหลานของอาดัม หากบาปของเจ้ามากมายจนท่วมเมฆบนท้องฟ้าแล้วเจ้ามาขออภัยโทษจากข้า ข้าก็จะอภัยโทษให้แก่เจ้า และข้าจะไม่ถือโทษโกรธเคือง โอ้ลูกหลานของอาดัม หากเจ้ามาหา

เข้าด้วยบาปมากมายจนเกือบเท่าแผ่นดิน แล้วเจ้ามาพบข้าโดยไม่ตั้งภาคีใด ๆ ข้าก็จะอภัยโทษให้แก่เจ้ามากมายจนเกือบเท่าแผ่นดิน” (บันทึกโดยอัครมิชชี)

บางคนหมดหวังในความเมตตาของอัลลอฮ์ เพราะบาปและความผิดมากมายของตน หรือเพราะพวกเขาสำนึกผิดมาแล้วครั้งหนึ่งหรือมากกว่านั้นแล้วก็กลับไปทำบาปอีก ซึ่งเขาคิดว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยให้เขาอีกแล้ว ด้วยเหตุนี้เอง เขาจึงต้องรับที่จะทำบาปต่อไป ละทิ้งการสำนึกผิดและการกลับใจไปหาพระเจ้า นี่คือนิ่งในความผิดพลาดที่ร้ายแรงที่สุด เพราะมีเพียงคนที่ปฏิเสธศรัทธาเท่านั้นที่สิ้นหวังในความเมตตาของอัลลอฮ์ พระองค์ตรัสว่า

﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾

“จงกล่าวเถิด โอ้อบ่าวของข้าผู้ซึ่งได้กระทำความบาปต่อตนเอง อย่าสิ้นหวังในความเมตตาของอัลลอฮ์เลย แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอภัยบาปทั้งปวง แท้จริงพระองค์ทรงเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตา” (อิซซุมัร : 53)

และพระองค์ผู้ทรงสูงส่งตรัสว่า

﴿إِنَّهُ لَا يَيْئَسُ مِن رَّوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾

“ไม่มีใครสิ้นหวังในความเมตตาของอัลลอฮ์ นอกจากกลุ่มคนที่ปฏิเสธศรัทธา” (ยูซุฟ : 87)

และบางคนก็ละเว้นจากการสำนึกผิดในบาปบางประเภทเพียงเพราะกลัวเสียงตำหนิจากผู้คน หรือเพราะกลัวว่าการสำนึกผิดจะทำให้พวกเขาเสียสถานะในสังคมที่พวกเขาอาศัยอยู่ หรือเสียหน้าที่การงาน โดยที่เขาลืมไปว่า เขาจะไปสู่อหฺลุมนฺฟิงศฟเพียงลำพัง และจะถูกให้ฟื้นคืนชีพต่อหน้าผู้อภิบาลของเขาและถูกสอบสวนเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้ชวนขวยไว้ ทั้งคนนั้นคนนี้ที่คอยยุยงให้พวกเขาท้อแท้ และทำให้บาปที่เขาทำนั้นดูดีขึ้น จะไม่ก่อประโยชน์อันใดแก่เขาเลย

บุคคลหนึ่งควรระลึกไว้เสมอว่า ผู้ใดละทิ้งสิ่งใดเพื่ออัลลอฮ์ อัลลอฮ์จะทรงตอบแทนเขาด้วยสิ่งที่ดีกว่า

ส่วนผู้ที่ต้อร์นในบาป และเมื่อถูกห้ามปราม พวกเขาก็กล่าวว่า “อัลลอฮ์ทรงให้อภัยและทรงเมตตาเสมอ” แน่แน่นอนว่านี่คือความโง่เขลา ความไร้สาระ และเป็นรูปแบบหนึ่งของการล่อลวงทำให้หลงผิดจากชัยฏอนมารร้าย เพราะความเมตตาของอัลลอฮ์นั้นมีไว้สำหรับผู้ชอบธรรม ไม่ใช่สำหรับผู้กระทำความผิดที่ต้อร์นในบาป อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴾

“แท้จริงความเมตตาของอัลลอฮ์อยู่ใกล้ผู้ทำความดีทั้งหลาย”
(อัลอะรอฟ : 56)

ยิ่งไปกว่านั้น อัลลอฮ์ผู้ทรงอำนาจ แม้จะทรงให้อภัย
และทรงเมตตา แต่พระองค์ก็ทรงลงโทษอย่างรุนแรง ดังที่
พระองค์ตรัสว่า

﴿ نَبِيٌّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴾

“จงบอกแก่บ่าวของข้าว่า ข้าคือผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตา
และการลงโทษของข้าคือการลงโทษอันเจ็บปวด” (อัลหิจร :
49)

เงื่อนไขของการสำนึกผิด

การสำนึกผิดที่แท้จริงนั้นมีเงื่อนไขหลายประการ ซึ่งบรรดาผู้รู้ได้สังเคราะห์ออกมาจากโองการอัลกุรอานและจากหะดีษต่าง ๆ เช่น

1. ถอนตัวออกจากบาปนั้นทันที
2. เสียใจในสิ่งที่ได้กระทำลงไป
3. ตั้งใจอย่างแน่วแน่ว่าจะไม่กลับไปกระทำบาปนั้นอีก
4. คำนึงถึงแก่ผู้ที่เขาได้ละเมิด หรือขอโทษพวกเขา ท่าน

เราะฮูต คืออลลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام กล่าวว่

(مَنْ كَانَ عِنْدَهُ لِأَخِيهِ مَظْلَمَةٌ مِنْ مَالٍ أَوْ عَرَضٍ فَلْيَتَحَلَّلْهُ الْيَوْمَ قَبْلَ

أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ إِلَّا الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ)

“ผู้ใดที่อธรรมต่อพี่น้องของเขา ไม่ว่าจะป็นทรัพย์สินสมบัติ หรือชื่อเสียง เขาจงสะสางในวันนี้ ก่อนที่จะไม่มีการใช้ดีนารและดิรฮัม (คือวันปรโลก) มีแต่การใช้ความดีและความชั่วเท่านั้น”

(บันทึกโดยอัลบุคอรี)

ว่าคนใดที่ไม่สามารถคืนสิทธิได้ หลังจากที่ยพยายามทุกวิถีทางแล้ว ก็หวังว่าเขาจะได้รับการอภัยโทษจากอัลลลอฮ์ สิทธิเหล่านั้น ได้แก่

1. สิทธิด้านทรัพย์สินสมบัติ จะสำเร็จได้โดยการคืนให้แก่เจ้าของด้วยวิธีใดก็ตาม หรือโดยการขอภัยจากเขา แต่หากว่า

ไม่รู้จักผู้ที่เป็นเจ้าของ หรือค้นหาแล้วแต่ไม่พบ หรือลืมปริมาณที่ได้เอาไป ก็ให้ทำการประเมินและบริจาคแทนผู้ที่เป็นเจ้าของ

2. สิทธิที่เกี่ยวกับร่างกาย การสำนึกผิดจะสำเร็จได้ โดยการให้ผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิได้รับสิ่งที่เป็นสิทธิของเขา อาจจะเป็นการชดเชยด้วยทรัพย์สิน หรือชดใช้ด้วยอวัยวะหรือชีวิต (กิ คอศ) หรือโดยการขอร้อง แต่หากไม่ทราบถึงเจ้าของสิทธิ ก็จะต้องบริจาคแทนเขา และวิงวอนขอพรแก่เขา

3. การอธรรมที่เกี่ยวกับเกียรติและชื่อเสียง เช่น การนินทา การใส่ร้าย การยุแหยงตะแคงร้าย หรือการทำให้เกิดความแตกแยก ในกรณีนี้ก็ต้องขอร้องจากผู้ที่ถูกละเมิด แก้ไขความเสียหายที่เกิดขึ้นให้เต็มความสามารถ และขอพรให้แก่เขา

ประเภทของการสำนึกผิด

1. การสำนึกผิดของฆาตกร

สำหรับผู้ที่เป็นฆาตกรโดยการเจตนา มีภาระผูกพัน 3 ประการ

หนึ่ง สิทธิของอัลลอฮ์ การสำนึกผิดจะสำเร็จได้ด้วยการสำนึกผิดอย่างแท้จริง และเสียใจต่ออาชญากรรมอันร้ายแรงนี้

สอง สิทธิของทายาท การชดใช้จะสำเร็จได้ด้วยการมอบตัวแก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้เอาสิทธิของพวกเขา อาจเป็นการชดใช้ด้วยชีวิตหรืออวัยวะ (กิศอศ) หรือจ่ายค่าสินไหมทดแทน หรือการขอกอภัย

สาม สิทธิของผู้ที่ถูกฆาตกรรม การชดใช้ไม่สามารถสำเร็จได้ในโลกนี้ แต่หากฆาตกรได้สำนึกผิดด้วยความจริงจัง และมอบตัวแก่ทายาทของผู้ที่ถูกฆาตกรรมแล้ว อัลลอฮ์จะทรงอภัยแก่เขา และในวันปรโลกนั้นผู้ที่ถูกฆาตกรรมจะได้รับการทดแทนในสิ่งที่ดีกว่า ณ ที่อัลลอฮ์

2. การสำนึกผิดของผู้ที่ให้กู้ยืมโดยเอาดอกเบี้ย การสำนึกผิดจะเกิดขึ้นโดยการหยุดเอาดอกเบี้ย มีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ว่าจะไม่กลับไปทำอีก และเสียใจต่อการเอาดอกเบี้ยในช่วงเวลาที่ผ่านมา ส่วนทรัพย์สินที่เกิดจากดอกเบี้ยนั้น

นักวิชาการมีความเห็นที่แตกต่างกัน ส่วนอิบนุตัยมิยะฮ์ อิบนุสะอ์ดี และอิบนุอุษัยมีน มีความเห็นว่า ทรัพย์สินที่เกิดจากดอกเบียก่อนที่จะสำนึกผิดนั้นเป็นสิทธิของเขา และไม่จำเป็นที่จะต้องเอาทรัพย์สินนั้นออกไปจากตัวเขา แต่เขาจะต้องละทิ้งดอกเบียส่วนที่ยังไม่ได้รับ และหลักฐานในเรื่องดังกล่าวคือคำดำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า

﴿ وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ ﴾

“อัลลอฮ์ทรงอนุมัติการค้าขาย และทรงห้ามการเอาดอกเบีย ดังนั้นผู้ใดที่การตักเตือนจากพระผู้อภิบาลของเขาได้มายังเขา แล้วเขาก็เลิก สิ่งที่ล่วงแล้วมาจะเป็นสิทธิของเขา และเรื่องของเขานั้นย่อมกลับไปสู่อัลลอฮ์” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 275)

การสำนึกผิดอย่างจริงใจ

เพื่อให้การสำนึกผิดถูกต้องรับก็จะต้องเป็นการสำนึกผิดโดยบริสุทธิ์ใจเพื่ออัลลอฮ์ และการที่บุคคลหนึ่งละทิ้งบาปเพียงเพราะมีผลกระทบต่อชื่อเสียงหรือหน้าที่การงาน ก็ไม่ถือว่าเป็นผู้สำนึกผิด

และไม่ถือว่าเป็นผู้สำนึกผิดเช่นกัน หากละทิ้งการทำบาปเพราะกลัวผลกระทบต่อสุขภาพ เช่น การละทิ้งการผิดประเวณีเพราะกลัวโรคต่าง ๆ หรือเพราะเหตุผลอื่น ๆ

และไม่ถือว่าเป็นผู้สำนึกผิด สำหรับบุคคลที่ละทิ้งการขโมยเพราะไม่มีความสามารถในการขโมย หรือเพราะกลัวผู้ที่เป็นยามรักษา หรือเพราะเหตุผลอื่น ๆ

และไม่ถือว่าเป็นผู้สำนึกผิด สำหรับผู้ที่ละทิ้งการดื่มสุรา หรือการใช้สารเสพติด เพราะความยากลำบากทางการเงิน

และไม่ถือว่าเป็นผู้สำนึกผิด สำหรับผู้ที่ไม่มีความสามารถในการกระทำบาป เนื่องจากเขาทิ้งเพราะเขาไม่มีความสามารถที่จะกระทำ มิได้ละทิ้งเพราะความตั้งใจของเขา

และเช่นเดียวกันนี้ ผู้ที่สำนึกผิดจะต้องรู้สึกถึงความน่ารังเกียจของบาปนั้นด้วย นั่นหมายความว่า การสำนึกผิดที่แท้จริงจะต้องไม่รู้สึกรู้สีกว่ามีความสุขและสบายใจขณะที่นึกถึง

การกระทำบาปในอดีต และผู้ที่สำนึกผิดจะต้องไม่ปรารถนาที่จะกลับไปกระทำบาปเหล่านั้นอีกในอนาคต

และเช่นเดียวกัน จำเป็นที่เขาจะต้องหลุดพ้นจากสิ่งต้องห้ามที่มีอยู่ เช่น สิ่งมีนเมาทั้งหลาย เครื่องดนตรี รูปภาพ และภาพยนตร์ที่ต้องห้าม และเช่นเดียวกัน เขาต้องปลีกตัวจากเพื่อนที่ไม่ดีที่สนับสนุนในการกระทำบาป และในวันปรโลกนั้นเพื่อนที่ไม่ดีต่างสาปแช่งกันและกัน ดังนั้นผู้ที่สำนึกผิดจะต้องปลีกตัวจากพวกเขา หากไม่สามารถชักชวนพวกเขาให้กลับตัว หรือไม่สามารถแก้ไขพวกเขาได้

ช่วยถอนมารร้ายอาจล่อลวงผู้ที่สำนึกผิดบางคนให้กลับไปหาเพื่อนที่ไม่ดี โดยอ้างว่าจะชักชวนพวกเขาให้กลับสู่แนวทางที่ถูกต้อง ทั้งที่เขาเองก็เป็นคนอ่อนแอ ซึ่งไม่มีอิทธิพลเชิงบวกอันใดต่อพวกเขาเลย และการกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้เขาเองกลับไปทำบาปอีก ดังนั้นจำเป็นที่เขาจะต้องเลือกเพื่อนดี ๆ แทนเพื่อนที่ไม่ดี โดยเพื่อนที่ดีจะสนับสนุนและชี้นำไปสู่สิ่งที่ดีงาม

สิ่งที่เป็นตัวช่วยในการสำนึกผิด

1. ความบริสุทธิ์ใจที่มีต่ออัลลอฮ์ ความบริสุทธิ์ใจเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการละทิ้งบาป เพราะเมื่อว่ามีความบริสุทธิ์ใจต่อพระผู้อภิบาลของเขา และมีความจริงใจในการสำนึกผิดแล้ว อัลลอฮ์ย่อมให้การช่วยเหลือแก่เขาในการสำนึกผิด และยังขจัดสิ่งที่ขัดขวางจากการสำนึกผิดให้ออกไปจากเขาอีกด้วย

2. การต่อสู้กับตัวเอง เมื่อมนุษย์ได้ต่อสู้กับตัวเองเพื่อละทิ้งบาปแล้ว อัลลอฮ์ก็ให้การช่วยเหลือแก่เขา อัลลอฮ์ตรัสว่า ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ “และบรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรนในทางของเรา แน่نونเราจะชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขา และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้กระทำความดีทั้งหลาย” (อัลอังกะบูต : 69)

3. การระลึกถึงวันปรโลก หากบุคคลหนึ่งได้ระลึกถึงเวลาที่แสนสั้นของโลกนี้ และระลึกถึงการสลายของโลกนี้ที่จะเกิดขึ้นอีกไม่ช้านี้ และระลึกถึงสิ่งที่อยู่ในวันปรโลก อันได้แก่ความสุขอันมากมายสำหรับผู้เชื่อฟัง และการลงโทษที่หนักหน่วงสำหรับผู้ฝ่าฝืน นี่เป็นสิ่งที่ดีที่สุดที่จะยับยั้งมิให้กระทำบาปนั้น

4. การหมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่เป็นประโยชน์ และการหลีกเลี่ยงจากการอยู่ตามลำพังและการอยู่ว่าง นั้นก็เพราะว่าการมีเวลาว่างเป็นสาเหตุที่สำคัญยิ่งที่จะนำพาสู่การกระทำบาป เนื่องจากว่าหากบุคคลหนึ่งได้หมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่เขา ไม่ว่าในเรื่องศาสนาและการใช้ชีวิตบนโลกนี้ เขาย่อมไม่มีโอกาสในการกระทำความชั่ว

5. การหลีกเลี่ยงจากสิ่งที้นำสู่การทำให้บาปทั้งหลาย ดังนั้นเขาจะต้องออกห่างจากทุกสิ่งที่กระตุ้นให้ทำบาป และออกห่างจากทุกสิ่งที่ปลุกเร้าอารมณ์ เช่น การดูภาพยนตร์ การฟังเพลงที่ลามก และการอ่านหนังสือหรือนิตยสารที่อนาจาร

6. การคบค้าสมาคมกับคนดี และออกห่างจากคนชั่ว เพราะการคบค้าสมาคมกับคนดีจะช่วยให้ทำในสิ่งที่ดี และส่งเสริมให้เลียนแบบผู้มีคุณธรรม อีกทั้งยังช่วยยับยั้งมิให้สิ่งที่เป็นความชั่ว

7. การดุอาอ์ (การขอพร) การดุอาอ์เป็นยาที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด เป็นอาวุธของผู้ศรัทธา และเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังมากที่จะช่วยให้ความต้องการทั้งหลายได้รับการตอบสนอง อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ ﴾

“และพระผู้อภิบาลของพวกเขาเจ้าตรัสว่า จงวิงวอนต่อข้าเถิด แล้วข้าจะตอบรับแก่พวกเจ้า” (ซอ फिर : 60)

พระองค์ยังตรัสอีกว่า

﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾

“จงวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลในสภาพถ่อมตนและปกปิด” (อัลอะรอฟ : 55)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾

﴿فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾

“และเมื่อบ่าวของข้าถามเจ้าถึงข้าแล้ว (ก็จงตอบเถิดว่า) แท้จริงข้านั้นอยู่ใกล้ ข้าจะตอบรับคำวิงวอนของผู้ที่วิงวอน เมื่อเขาวิงวอนขอต่อข้า ดังนั้นพวกเขาจงตอบรับข้าเถิด และจงศรัทธาต่อข้า เพื่อว่าพวกเขาจะได้อยู่ในทางที่ถูกต้อง” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 186)

สิ่งที่ลบล้างบาป

ส่วนหนึ่งจากความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีต่อปวงบ่าวของพระองค์ คือในการปฏิบัติศาสนกิจบางประเภทที่พระองค์ทรงบัญญัติแก่พวกเขานั้น มีสิ่งที่ลบล้างบาปเล็ก ๆ ทั้งหลาย เช่น

1. การละหมาดห้าเวลา

ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า
 (أرأيتم لو أن بباب أحدكم نhra غمرا يغتسل فيه كل يوم خمس مرات هل يبقى من درنه شيء؟ قالوا لا يا رسول الله. قال كذلك الصلوات الخمس يمحو الله بهن الذنوب والخطايا)
 “พวกท่านจงบอกฉันเถิดว่า หากมีแม่น้ำไหลผ่านหน้าบ้านของคนหนึ่งคนใดจากพวกท่าน ซึ่งเขาจะอาบน้ำในนั้นวันละห้าครั้ง จะมีสิ่งสกปรกหลงเหลืออยู่ที่ตัวเขาอีกหรือ?” พวกเขา กล่าวว่า “ไม่ โอ้ศาสนทูตของอัลลอฮ์” ท่านกล่าวว่า “ในทำนองเดียวกัน ด้วยกับการละหมาดห้าเวลานั้นอัลลอฮ์จะทรงลบล้างบาปและความผิดต่าง ๆ” (บันทึกโดยอบูดาอูด อันนะสาอีย์ อัตติรมีซีย์ และอิบนุมาญะฮ์)

2. การละหมาดวันศุกร์

ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

(من توضأ فأحسن الوضوء ثم أتى الجمعة فاستمع وأنصت غفر له ما بينه وبين الجمعة الأخرى وزيادة ثلاثة أيام ...)

“ผู้ใดอาบน้ำละหมาดอย่างสมบูรณ์ จากนั้นเขาได้ไปละหมาดวันศุกร์และตั้งใจฟังคุฏบะฮ์ เขาจะได้รับการอภัยโทษจากบาปที่เกิดขึ้นระหว่างศุกร์นั้นจนถึงศุกร์ถัดไป และยังเพิ่มเติมไปอีกอีกสามวัน...” (บันทึกโดยมุสลิม)

3. การถือศีลอดในเดือนรอมฎอน

ท่านเราะสูล คืออลลัลดอฮฺอะลัยฮิอะสสลัม กล่าวว่า

(من صام رمضان إيماناً واحتساباً غفر له ما تقدم له ما تقدم من ذنبه)

“ผู้ใดถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนด้วยความศรัทธาและหวังผลบุญ เขาจะยอมได้รับการอภัยโทษจากบาปที่ผ่านมา” (บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม)

4. การทำหัจญ์

ท่านเราะสูล คืออลลัลดอฮฺอะลัยฮิอะสสลัม กล่าวว่า

(من حج فلم يرفث ولم يفسق رجع من ذنوبه كيوم ولدته أمه)

“ผู้ใดทำหัจญ์โดยที่ไม่พุดจาหยาบค้ายหรือกระทำบาป เขาจะกลับไปด้วยความบริสุทธิ์จากบาปทั้งหลาย ตั้งในวันที่เขาคลอดออกมา” (บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม)

5. การถือศีลอดในวันอะระเราะฮ์

ท่านเราะสูล คืออลลัลดอฮฺอะลัยฮิอะสสลัม กล่าวว่า

(صوم يوم عرفة يكفر السنة الماضية والباقية)

“การถือศีลอดในวันอะระเราะฮ์จะลบล้างบาปของปีที่ผ่านมา และปีที่จะมาถึง” (บันทึกโดยอะหฺมัด)

6. ความทุกข์ยากและโรคร้ายไข้เจ็บ

ท่านเราะฮ์ลุล ค็อลลัลลอฮูอะลัยฮิอะสลัลม กล่าวว่า

(ما يصيب المسلم من نصب ولا وصب ولا هم ولا حزن ولا أذى ولا غم حتى الشوكة يشاكها إلا كفر الله بها من خطاياها)

“ไม่มีสิ่งใดที่ประสบแก่มุสลิม จากความเหนื่อยล้า เจ็บป่วย ความกังวล ความเศร้าโศก อันตราย หรือความเดือดร้อน แม้กระทั่งหนามที่ตำเขา นอกจากอัลลอฮ์ได้ลบล้างความผิดของเขาด้วยกับสิ่งเหล่านั้น” (บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม)

ท่านเราะฮ์ลุล ค็อลลัลลอฮูอะลัยฮิอะสลัลม ยังกล่าวอีกว่า

(من يرد الله به خيرا يُصِبْ مِنْهُ)

“ผู้ใดที่อัลลอฮ์ประสงค์ให้เขาได้รับความดี พระองค์จะ让他พบกับบททดสอบ” (บันทึกโดยอัลบุคอรี)

7. การขอภัยโทษ

ส่วนหนึ่งจากสิ่งที่สำคัญยิ่งที่ให้อัลลอฮ์ลบล้างบาปคือการขอภัยโทษ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴾

“และอัลลอฮ์จะไม่ทรงลงโทษพวกเขา ในขณะที่พวกเขากำลังขอภัยโทษ” (อัลอันฟาล : 33)

ท่านเราะฮ์มุลลอฮ์ ค็อลลัลลอฮูอะลัยฮิอะสลัลม กล่าวว่

(طوبى لمن وجد في صحيفته استغفارا كثيرا)

“ความดีและสวรรค์นั้นสำหรับผู้ที่มีอยู่ในบัญชีของเขา ซึ่งการขอภัยโทษอย่างมากมาย” (บันทึกโดยอิบนุมาญะฮ์และอัลบัยฮะกี)

คำถามและคำตอบ

คำถาม ฉันต้องการที่จะสำนึกผิด แต่บาปของฉันมากมายเหลือเกิน ไม่ทราบว่าอัลลอฮ์จะให้ภัยแก่ฉันในทุกสิ่งที่คุณทำในช่วงเวลาหลายปีที่ผ่านมาหรือไม่ ?

คำตอบ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾

“จงกล่าวเถิดว่า โอ้อปวงบ่าวของข้าที่ละเมิดต่อตัวของพวกเขาเอง พวกท่านอย่าได้หมดหวังต่อพระเมตตาของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอภัยโทษบาปทั้งปวง แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย อีกทั้งยังทรงเมตตาเสมอ” (อฺซุซุร : 53)

และอัลลอฮ์ตรัสไว้ในหะดีษกุดสียว่า

(يا ابنَ آدمَ! إِنَّكَ ما دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي عَفَرْتُ لَكَ على ما كان منك ولا أبالي يا ابنَ آدمَ! لو بَلَغْتَ ذُنُوبَكَ عَنانَ السَّماءِ ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي عَفَرْتُ لَكَ ولا أبالي يا ابنَ آدمَ! لو أَتَيْتَنِي بِقُرَابِ الأَرْضِ خَطايا ثُمَّ لَقَيْتَنِي لا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا لا تُبْرَأُ بِقُرَابِها مَغْفِرَةً)

“โอ้อลูกหลานอาดัม トラบใดที่เจ้าวิงวอนขอต่อข้าและฝากความหวังไว้กับข้า ข้าจะอภัยโทษให้แก่เจ้าในทุกสิ่งที่คุณทำได้ กระทำ และข้าจะไม่ถือโทษโกรธเคือง โอ้อลูกหลานอาดัม หากบาปของเจ้ามากมายจนถึงขอบฟ้า แล้วเจ้าขออภัยโทษจากข้า

ข้าจะอภัยโทษแก่เจ้า และข้าจะไม่ถือโทษโกรธเคือง โอ้อลุกลานอาดัม หากเจ้ามาหาข้าด้วยบาปอันมากมายจนเต็มผืนแผ่นดิน แล้วเจ้ามาพบข้าโดยไม่ตั้งภาคีใด ๆ ข้าก็จะอภัยโทษแก่เจ้าอย่างมากจนเต็มผืนแผ่นดิน” (บันทึกโดยฮัตติร มิซีย์)

แต่ความกรุณาของอัลลอฮ์ที่มีต่อปวงบ่าวของพระองค์นั้นยิ่งใหญ่มากกว่าการให้อภัยอีกมาก เพราะผู้ที่สำนึกผิดอย่างจริงใจ อัลลอฮ์ทรงเปลี่ยนบาปของเขาที่ผ่านมาให้เป็นความดี ดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า

﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾

“เว้นแต่บรรดาผู้ที่สำนึกผิด ศรีทธา และประกอบกิจการงานที่ดี ชนเหล่านั้นอัลลอฮ์จะทรงเปลี่ยนความชั่วของพวกเขาเป็นความดี อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย อีกทั้งยังทรงเมตตาเสมอ” (อัลฟุรกอน : 70)

คำถาม ฉันต้องการที่จะสำนึกผิด แต่เพื่อนที่ไม่ดียับยั้งฉันไว้ และฉันรู้สึกว่ามีความอ่อนแอ ฉันจะอย่างไร?

คำตอบ ท่านจะต้องอดทน และจะต้องสำนึกผิดอยู่เสมอ นี่คือการทดสอบเพื่อแยกแยะผู้ที่สำนึกผิดอย่างจริงใจออกจากคน

อื่น ๆ และจำเป็นต้องระมัดระวังจากการเชื่อฟังพวกเขา อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴾

“จงอดทน (ต่อไปเถิดมุหัมมัด) แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้น เป็นจริงเสมอ และอย่าให้ผู้ใดมีความเชื่อมั่นทำให้เจ้ากังวลใจ” (อิรรัม : 60)

และทุกคนจะต้องจดจำไว้ว่า เพื่อนที่ไม่ดีจะพยายามทุกวิถีทางเพื่อดึงกลับไปยังพวกเขา แต่หลังจากที่พวกเขาเห็นถึงความจริงใจและความหนักแน่นอยู่บนสัจธรรม พวกเขาก็จะไม่มายุ่งเกี่ยวอีกต่อไป

คำถาม ฉันตั้งใจที่จะสำนึกผิด แต่เพื่อนเก่า ๆ ช่มชู้ว่าจะเปิดโปงเรื่องของฉันให้ผู้คนรู้ เพราะพวกเขามีรูปภาพและหลักฐานมากมาย และฉันกลัวเรื่องชื่อเสียงของฉัน ฉันจะอย่างไร?

คำตอบ ประการแรก ท่านจงต่อสู้กับพันธมิตรของชัยฏอนมารร้าย และจงรู้ไว้ว่า แผนการของชัยฏอนนั้นเป็นสิ่งที่อ่อนแอเสมอ

และจงรู้ไว้ว่า หากท่านยอมจำนนต่อพวกเขา พวกเขา ก็จะหาหลักฐานมายืนยันเพิ่มมากขึ้น ในที่สุดท่านจะเป็นผู้ที่ขาดทุนตั้งแต่แรกจนจบ แต่ทว่าจงมอบหมายต่ออัลลอฮ์ และ

จงกล่าวว่า “อัลลอฮ์ทรงเป็นที่พอเพียงแก่นฉัน และเป็นผู้รับมอบหมายที่ดีเยี่ยม”

เมื่อท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เกิดความกลัวต่อกลุ่มชนใด ท่านก็จะกล่าวว่า

(اللَّهُمَّ إِنِّي نَجَعُكَ فِي حُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ)

“โอ้อัลลอฮ์ เราขอให้พระองค์ทรงจัดการพวกเขา และเราขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้รอดพ้นจากความชั่วร้ายของพวกเขา” (บันทึกโดยอะหมัดและอบูดาวูด)

ถูกต้องแล้วที่สถานการณ์ดังกล่าวเป็นสิ่งที่ยากลำบาก แต่อัลลอฮ์จะอยู่เคียงข้างบรรดาผู้ยำเกรง พระองค์ไม่ทรงทอดทิ้งพวกเขา และเรื่องเล่าต่อไปนี้คือหลักฐานที่ดีเยี่ยมเกี่ยวกับการช่วยเหลือของอัลลอฮ์แก่บรรดาผู้ยำเกรง

สาวกของท่านเราะสูลที่ชื่อว่า มัรซัด อิบน์ อบี มัรซัด เขาเป็นคนลักลอบพามุสลิมที่อ่อนแอหนีจากมักกะฮ์ไปยังมะดีนะฮ์ และในมักกะฮ์นั้นมีหญิงโสเภณีคนหนึ่ง ชื่ออะนาบ ซึ่งเคยเป็นเพื่อนสนิทของท่าน (ก่อนอิสลาม) ครั้งหนึ่งท่านได้นัดหมายกับชายคนหนึ่งว่าจะพาไปยังมะดีนะฮ์ มัรซัดเล่าว่า “ฉันออกเดินทางจนกระทั่งถึงเงาของกำแพงหนึ่งในมักกะฮ์ ในคืนเดือนหงาย อะนาบได้เดินผ่านมาเห็นฉัน เมื่อเธอเข้ามาใกล้เธอก็รู้จักฉัน และพูดว่า “ยินดีต้อนรับ ค่ะนี่เรามาพักด้วยกัน

เกิด” ฉันจึงพูดว่า “โอ้อะนาถ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงห้ามการผิด ประเวณีแล้ว” เธอจึงตะโกนขึ้นว่า “โอ้ผู้คนที่ทั้งหลาย ชายคนนี้ กำลังพาเซลยของพวกท่านไป” จากนั้นก็มีชายแปดคนไล่ตาม ฉันจนกระทั่งถึงถ้ำแห่งหนึ่ง ฉันจึงเข้าไป และพวกเขาก็เข้ามา ยืนอยู่เหนือศีรษะของฉัน แต่อัลลอฮ์ทรงทำให้พวกเขา มองไม่เห็นฉัน จากนั้นพวกเขาก็กลับไป และฉันก็กลับไปหาเพื่อนของ ฉันและพาเขาไปยังมะดีนะฮ์”

ในทำนองนี้แหละที่อัลลอฮ์จะทรงปกป้องผู้ศรัทธา และผู้ที่สำนึกผิดทั้งหลาย

ต่อมาหากว่าสิ่งที่ท่านกลัวถูกเปิดเผย และเรื่อง ดังกล่าวมีความจำเป็นที่ต้องชี้แจง ก็จงชี้แจงจุดยืนของท่านแก่ คนอื่น ๆ และจงกล่าวว่า "ใช่ ฉันเคยทำบาป แต่ฉันสำนึกผิด ต่ออัลลอฮ์แล้ว"

และเราจะต้องระลึกไว้เสมอว่า การเปิดโปงที่แท้จริง นั้น คือสิ่งที่จะถูกเปิดโปงต่อหน้าอัลลอฮ์ในวันพิพากษา และ ต่อหน้าบรรดาสรรพสิ่ง ทั้งมลาอิกะฮ์ ญิน และมนุษย์

คำถาม ฉันเคยทำบาปและได้สำนึกผิดแล้ว แต่แล้วกิเลส
ตัณหาของฉันได้เข้ามาครอบงำ และฉันก็กลับไปทำบาปอีก!
การสำนึกผิดครั้งแรกของฉันจะไร้ผลหรือไม่? และฉันยังคง
ต้องแบกรับบาปทั้งครั้งแรกและครั้งที่สองอยู่หรือไม่ ?

คำตอบ ผู้ใดสำนึกผิดจากบาป อัลลอฮ์ทรงรับการสำนึกผิดของ
เขา และหากว่ากลับไปทำบาปนั้นอีก ก็เสมือนว่าได้ทำบาป
ใหม่ และจะต้องสำนึกผิดจากบาปนั้นด้วย และการสำนึกผิด
ครั้งแรกก็ยังมีผล

คำถาม การสำนึกผิดจากบาปหนึ่งในขณะที่ยังคงทำบาปอื่น
อยู่ การสำนึกผิดใช้ได้หรือไม่ ?

คำตอบ การสำนึกผิดจากบาปหนึ่งยังคงมีผล แม้ว่าจะยังคง
ทำบาปอื่นอยู่ก็ตาม ตราบใดที่บาปทั้งสองนั้นไม่ใช่ประเภท
เดียวกัน ตัวอย่างเช่น หากสำนึกผิดจากการกินดอกเบ็ญ แต่ไม่
สำนึกผิดจากการดื่มสุรา การสำนึกผิดจากการกินดอกเบ็ญ
ถูกต้องและมีผล แต่สำหรับผู้ที่สำนึกผิดจากการดื่มสุรา แต่
ยังคงใช้ยาเสพติด หรือสำนึกผิดจากการผิดประเวณีกับหญิง
คนหนึ่ง แต่ยังคงผิดประเวณีกับหญิงอีกคน การสำนึกผิดนั้นก็
โมฆะ

คำถาม ก่อนนี้ฉันเคยละเลยการปฏิบัติศาสนกิจที่สำคัญ บางอย่าง เช่น การละหมาด การถือศีลอด และการบริจาคทาน ฉันควรทำอะไร ?

คำตอบ สำหรับการละหมาดนั้นไม่จำเป็นต้องชดเชย แต่จะทดแทนด้วยการสำนึกผิดอย่างจริงจัง ด้วยการรักษาการละหมาดอย่างสม่ำเสมอ และด้วยการขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์อย่างมากมาย หวังว่าอัลลอฮ์จะทรงยกโทษแก่ท่าน

ส่วนผู้ที่ละเลยต่อการถือศีลอด หากละทิ้งการถือศีลอดขณะที่เป็นมุสลิม ก็จำเป็นต้องชดเชยและเลี้ยงอาหารแก่คนยากจนหนึ่งคนต่อหนึ่งวันเป็นการทดแทนวันที่ละทิ้งการถือศีลอด

สำหรับการบริจาคทานนั้น (ชะกาต) ก็จำเป็นที่ต้องจ่าย

คำถาม ฉันเคยขโมยทรัพย์สินของผู้อื่น และฉันสำนึกผิดต่ออัลลอฮ์แล้ว แต่ฉันไม่รู้ที่อยู่ของพวกเขา

คำตอบ จำเป็นต้องค้นหาให้สุดความสามารถ หากพบพวกเขา ก็จงมอบสิ่ง que เอาไปแก่พวกเขา หากเจ้าของทรัพย์สินเสียชีวิตแล้ว ก็จงมอบแก่ทายาท แต่หากค้นหาพวกเขาไม่เจอ หลังจากพยายามแล้ว ก็จงบริจาคทรัพย์สินส่วนนั้นแทนพวกเขา แม้ว่า

พวกเขาจะไม่ใช้มุสลิมก็ตาม เพราะอัลลอฮ์จะทรงให้แก่พวกเขาในโลกนี้ และในวันปรโลกนั้นพระองค์จะมีให้แก่พวกเขา

คำถาม ฉันเคยผิดประเวณี แล้วฉันจะสำนึกผิดได้อย่างไร? ถ้าผู้หญิงคนนั้นตั้งครรภ์ เด็กคนนั้นจะเป็นลูกของฉันหรือไม่?

คำตอบ หากการผิดประเวณีเกิดขึ้นโดยความยินยอมของผู้หญิงคนนั้น ท่านจะต้องสำนึกผิดเพียงอย่างเดียว และเด็กคนนั้นไม่ถือว่าเป็นลูกของท่าน และท่านไม่มีภาระผูกพันที่จะต้องเลี้ยงดู เพราะเขาเป็นลูกนอกสมรส และเด็กในท่านองนี้ถือว่าเป็นลูกของฝ่ายหญิง

และไม่อนุญาตให้ชายที่สำนึกผิดแต่งงานกับผู้หญิงคนนี้เพื่อปกปิดเรื่องราว แต่หากว่าฝ่ายชายและฝ่ายหญิงได้สำนึกผิดอย่างจริงจังแล้ว ก็ไม่เป็นไรที่จะแต่งงานกัน เมื่อเป็นที่ประจักษ์ว่ามีได้มีการตั้งครรภ์

แต่หากว่าการผิดประเวณีดังกล่าวเป็นการข่มขืนและบังคับ ฝ่ายชายจะต้องจ่ายสินสอดแก่ฝ่ายหญิงในสัดส่วนที่เทียบเท่ากับหญิงในสถานะของเธอ เพื่อชดเชยความเสียหายที่ได้กระทำต่อเธอ และเขาจะต้องสำนึกผิดอย่างจริงจัง พร้อมกันนั้นเขาจะต้องรับโทษ หากเรื่องนี้ถึงไปยังเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(مَنْ وَجَدْتُمُوهُ يَعْمَلْ عَمَلًا لَوْطٍ فَأَقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ)

“ผู้ใดที่พวกท่านพบว่าเขาได้กระทำเช่นเดียวกับกลุ่มชนของลูฏ ก็จงประหารชีวิตทั้งผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ” (บันทึกโดยออบูดาวูด อัตติรมิซีย์ และอิบนุมาญะฮ์)

ผู้ที่กระทำเช่นนั้นจะต้องสำนึกผิดอย่างจริงจัง และให้มากด้วยการขออภัยโทษจากอัลลอฮ์

บทสรุป

พี่น้องที่รัก โปรดจำไว้ว่า อัลลอฮ์ทรงเมตตาต่ออวงบ่าวของพระองค์มากยิ่งขึ้นกว่าความเมตตาของแม่ที่มีต่อลูก ดังนั้นผู้ใดสำนึกผิดอย่างจริงจัง อัลลอฮ์ย่อมตอบรับการสำนึกผิดของเขา และประตูแห่งการสำนึกผิดยังคงเปิด

การประสพพรและความศานติจากอัลลอฮ์จึงมีแด่ผู้ห่มมัสยิด ผู้เป็นท่านศาสนทูตของพระองค์ รวมถึงวงศ์วานและเหล่าสาวกของท่านทุกคน